

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การบริหารจัดการธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัด
สมุทรสงคราม

ผู้เขียน นางอัญญา อੰนนานนท์

ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ประธานกรรมการ

อาจารย์บุญสวาท พฤทธิกานนท์ กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชนินทร์ สิงห์รุ่งเรือง กรรมการ

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระเรื่อง การบริหารจัดการธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัด
สมุทรสงครามมีวัตถุประสงค์การศึกษา เพื่อศึกษาการบริหารจัดการธุรกิจ รวมทั้งปัญหาในการ
บริหารจัดการธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ประชากรในการศึกษา คือ
ผู้ประกอบการหรือผู้นำชุมชนท้องถิ่น ที่ประกอบกิจการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัด
สมุทรสงคราม จำนวน 11 ราย การรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ข้อมูลที่ได้
นำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีสถิติเชิงพรรณนา ซึ่งนำเสนอในรูปแบบข้อมูล ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุมากกว่า 50 ปี สถานภาพ
สมรส ระดับการศึกษาปริญญาตรี นอกจากดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แล้วยังมีการ
ประกอบอาชีพอื่น ได้แก่ เกษตรกร พนักงานบริษัทเอกชน รับราชการ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มี
ความเข้าใจความหมายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ถูกต้องว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คือการนำ
นักท่องเที่ยวไปเที่ยวชมแหล่งธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม สถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้นซึ่งแสดง
ถึงความเป็นอยู่ของสังคมรวมทั้งวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น และเที่ยวชมทำธรรมชาติโดยไม่ทำลาย
สิ่งแวดล้อม มีผู้ประกอบการบางส่วนเข้าใจว่า คือการจัดให้นักท่องเที่ยวพักในที่พักที่เลียนแบบ
ธรรมชาติมากที่สุด

ลักษณะการจัดตั้งธุรกิจส่วนใหญ่เกิดจากการรวมตัวของชุมชนในท้องถิ่น ระยะเวลาดำเนินกิจการอยู่ระหว่าง 1-5 ปี เป็นกิจการขนาดเล็ก จำนวนพนักงานหรือสมาชิกในกลุ่มมีน้อยกว่า 20คน มีรายได้จากการประกอบธุรกิจต่ำกว่า 500,000บาทต่อปี และส่วนใหญ่ได้รับความช่วยเหลือด้านการตลาดจากภาครัฐ

การศึกษาด้านการจัดการพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการวางแผนการทำงานมากที่สุด มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางธุรกิจ สภาพปัจจัยภายนอกที่ผู้ประกอบการให้ความสำคัญ คือสภาพเศรษฐกิจ ส่วนสภาพปัจจัยภายในที่ผู้ประกอบการให้ความสำคัญ คือความพร้อมด้านบุคลากร แผนงานที่จัดทำเป็นแผนงานระยะสั้นใช้งาน 1-3 ปี กิจการส่วนใหญ่มีการจัดองค์โดยจัดโครงสร้างการบริหารงานแบบตามหน้าที่ สรรหาบุคลากรเข้าทำงานจากภายนอกกิจการ โดยการให้บุคคลที่ไว้วางใจติดต่อให้ การคัดเลือกบุคลากรใช้วิธีการสัมภาษณ์ การดำเนินงานส่วนใหญ่ มีการควบคุมด้านการบริการนักท่องเที่ยว ส่วนการควบคุมด้านบุคลากรพบว่า มีกิจการบางส่วนมีการประเมินผลการทำงาน โดยใช้เกณฑ์พฤติกรรมในการทำงาน ซึ่งพิจารณาจากการมาทำงานสม่ำเสมอ และความรับผิดชอบ

การศึกษาด้านการเงินพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีการบันทึกข้อมูลทางบัญชีในสมุดบันทึกด้วยตนเอง แหล่งเงินทุนในปัจจุบันส่วนใหญ่ใช้แหล่งเงินทุนของเจ้าของ ในธุรกิจนี้กิจการเอกชนส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่สำคัญ คือค่าจ้างเงินเดือนพนักงาน และส่วนใหญ่ไม่มีการจัดทำประมาณการเงินล่วงหน้า และกิจการมีกำไรก่อนหักภาษี 10-20%

การศึกษาด้านการตลาดพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีการพยากรณ์ความต้องการการท่องเที่ยว โดยใช้ข้อมูลในอดีตจากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการกับกิจการในปีที่ผ่านมา ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ไม่มีการแบ่งส่วนตลาดและไม่มีการวางตำแหน่งทางการตลาด ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้ประกอบการ ไม่สามารถทำการสื่อสารทางการตลาดให้กลุ่มลูกค้าเป้าหมายรับรู้ได้อย่างชัดเจนตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ กลุ่มลูกค้าเป้าหมายของกิจการส่วนใหญ่ คือนักท่องเที่ยวแบบครอบครัว และนักศึกษา ที่ชอบการท่องเที่ยวแบบธรรมชาติ

ปัญหาในการบริหารจัดการในธุรกิจนี้พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ประสบปัญหาด้านการตลาดมากที่สุด คือนักท่องเที่ยวไม่รู้จัก เนื่องจาก การโฆษณา การประชาสัมพันธ์น้อย ส่งผลให้เกิดปัญหาด้านการเงิน คือรายได้และยอดการให้บริการนำเที่ยวต่ำ ส่วนปัญหาด้านการจัดการ คือปัญหาบุคลากรขาดความชำนาญ

Independent Study Title The Conservation Tourism Business Management
in Samut Songkhram Province

Author Ms. Ajana Annanon

Degree Master of Business Administration

Independent Study Advisory Committee

Mr. Wicharn Sirichai-ekawat Chairperson

Lecturer Boonsawart Prucksiganon Member

Assistant Professor Chanin Singrungruang Member

ABSTRACT

The objective of this study “The Conservation Tourism Business Management in Samut Songkhram Province” was to study the business management including the problems in managing conservation tourism business in Samut Songkhram province. The population for this study were 11 entrepreneurs or local community leaders who run the conservation tourism business in Samut Songkhram province. The data was collected by using questionnaires and interview. The descriptive statistics in terms of frequency, percentage, and average value was used.

The study found that the majority of the entrepreneurs were married male, aged over 50, who hold bachelor degree . Apart from doing conservation tourism business, they also worked as farmers, employees in companies and government officers. The majority of the entrepreneurs correctly understood the meaning of conservation tourism that It was leading the tourists to see natural places, historical and cultural places built by human which showed the way of life and life style of local people, and to visit natural places without disturbing the environment. However, some of them thought that it was business that allowed the tourist to stay in most nature-like environment.

Most of the businesses were firstly established from the local community conglomeration between 1-5 years old. They were small enterprises with less than 20 members. Their incomes were less than 500,000 baht per year and most of them received marketing support from government sectors.

For management study, it was found that the majority of entrepreneurs emphasized working plan the most, including business environment analysis. The external factor that they are concerned about the most was economic condition while the internal factor was human resources. The working plan, which lasted only for 1-3 years. Most of the businesses were organized by functional departmentalization. They recruited staff by interviewing the applicants who came from the advice of reliable contact persons. They also had quality control of services for tourists. For human resource appraisal, it was found that some businesses considered their working appraisal by daily working and on the basis of responsibilities.

For financial study, it was found that most entrepreneurs recorded accounting information in notebook by themselves. The source of fund was from the owner of business. The main expense was salary of employees. They did not have pre-planning financial budget. Their businesses earned about 10-20% profit before tax.

For marketing study, it was found that most entrepreneurs forecasted tourism demand by using a number of tourist information in the past. They had no marketing segmentation and no market positioning. For this case, they could not clearly communicate to their target group of customers. The target customers of the businesses were the tourists in family group, students and people who like natural tours.

For problems of this business, the study found that marketing was the major problem. The tourists did not know the business because of low advertising, public relation and promotion activities. As a result, this led to financial problem -- low income and service. For management, the main problem was their employees' lacked of skilled and experienced.